

la cafeana, joacă-te cu brăţările din bile, joacă-te "pafa" (preferans), fã ce vrei. Hristos nu are nevoie de noi, viermii murdari. Chiar dacã noi toţi ne-am lepãda de El, nenumãraţi îngerzi zi şi noapte Îl slavoslovesc şi aceste pietre neînsufleţite vor striga cã: Acesta este adevãratul Dumnezeu. Aşadar, dacã crezi asta, rămâi în bisericã.

Nu cãscã, pentru cã e pãcat. Nu zi: Cãnd o sã se termine? Mintea ta sã fie acolo, la cele sfinte. Deoarece cel ce se împãrtãşeşte, Îl are pe Hristos nu numai în braţe, ca Simeon, ci în sufletul lui, în inima lui, în sângele lui, în fiinţa lui. Ceea ce primim noi creştinii în Bisericã este mult mai înalt decãt ce au primit Simeon şi Ana în templu.

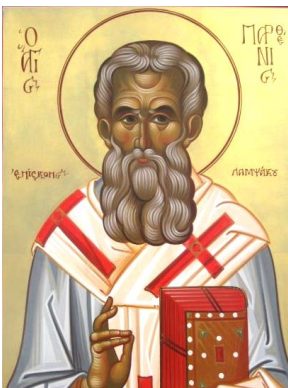
Aici are loc minunea, întâmpinarea lui Hristos în fiecare Liturghie. Nu suntem vrednici sã zãrim Tainele ce se sãvârşesc. Ah, ochi pãcãtoşi, mâini rãpitoare, trupuri care faceţi cele ce nu se cuvin!... Toţi sã plecãm capul. Ar fi trebuit ca Biserica, precum în vremurile vechi, sã menţină sita.

"Cãţi suntem credincioşi"! Atunci, din o sutã ar fi rãmas cincii, ceilalţi? Cine înjurã, cine furã, cine desfrãneazã, cine joacã jocuri de noroc, cine se jurã mincinos..., nu ar fi avut intrare. "Cãţi suntem credincioşi", da; cãţi sunt necredincioşi, nu. Nu poţi aşa sã intri în bisericã, unde are loc minunea. "Sus sã avem inimile!" (Dumnezeiasca Liturghie). Trebuie sã ne curãţim şi sã ne înãlţãm, ca sã ne împãrtãşim cu Domnul, Cãruia îi datorãm toate.

Fraţii mei, astupaţi-vã urechile cu dop de cearã. Nu ascultaţi ce zic atei şi necredincioşii, nu vã lãsaţi rãtãciţi. Multe vom vedea, dar la sfârşit nu vor învinge aceştia, va învinge Hristos, sã fiţi siguri de asta. Plãngeţi pentru pãcatele voastre, pãstraţi-vã credinţa, trăiţi cu simţãmânt curat, cu familia şi copiii voştri. Înaintaţi afierosiţi Domnului cu tot sufletul. Şi mã rog sã fiţi binecuvãntaţi, uniţi şi întotdeauna iubiţi în Hristos Iisus, Mântuitorul nostru. Amin.

(IPS Augustin Kandiotis de Florina, Predici)

7 FEBRUARIE: PRĂZNUIREA SF. IER. PARTENIE, EPISCOPUL LAMPSACULUI

Sfântul Partenie, icoană și sfinte moaște, foto

Sfântul Partenie s-a nãscut în Melitopoli, în secolul al IV-lea. Era fiul unui diacon și a crescut ascultând cuvintele Sfintei Scripturi. El s-a sãlãşluit pe lângã un lac în care pescuia. Peştele îl vindea, iar banii îi împãrtea sãracilor. Pentru cã avea o viaţã curatã, Domnul l-a înzestrat cu darul izgonirii demonilor. Dupã ce a tãinuit o vreme acest lucru, la vârsta de 18 ani a fost aflat și chemat de episcopul Filip și, dupã ce a învățat carte, a fost hirotonit preot, chiar dacã nu dorea acest lucru.

Prin purtarea de grijã a lui Dumnezeu a fost ales episcop al Lampsacului. El a curãțat oraşul de pãgãnism, a închis templele idoleşti, a zidit multe biserici și a întãrit oamenii în credinţã. Cu rugãciunea vindeca pe mulţi de bolile lor și avea putere mare asupra duhurilor necurate.

La trecerea la Domnul, Sfântul Partenie a fost înmormãntat într-un paraclis pe care îl zidise lângã Catedrala din Lampsac. A continuat sã facã minuni și dupã aceea.

La Mãnãstirea Maicii Domnului „Makrimallis” din Insula Evvia, Grecia, se aflã cea mai mare parte a capului Sfântului Partenie, ce rãspãndeşte bunã mireasmã. Mulţime de închinãtori s-au vindecat în chip minunat dupã închinarea la moaştele Sfântului Partenie și dau mãrturie despre puterea deosebitã a Sfântului Partenie al Lampsacului de a vindeca groaznica boalã a cancerului.

(www.doxologia.ro)

Pe slava Helespontului și episcopul Lampsacului, pe Partenie, îl cinstim ca pe un mare ierarh, cãci este izvor dãtãtor de minuni și pune capãt suferinţelor grele și-i uşureazã de înlãntuirea cancerului pe cei care strigã cu evlavie: Slavã ție cel slãvit întru Hristos, slavã ție cel ce porţi cununa sfântã, slavã Celui ce lucreazã prin tine tuturor tãmãduiri.

(Troparul Sf.Ierarh Partenie al Lampsacului) 3